

Løgnaktige påstander *Varden 5/7-95*

Dessverre medførte ikke frigjøringen 8.5 1945 slutt på lovløshet i Norge. Den førte heller ikke til økt pressefrihet. Det ble bare et nytt sett holdninger som ble tillatt og et annet som ble forbudt. Først i disse dager virker det som om ytringsfriheten i Norge begynner å bli reell. Det gir håp om rom for en noe mer balansert fremstilling av de siste 60 års norsk historie.

Kjell Staal Eggen påsto i sitt innlegg 15.5 at valget for de to torturofrene fra Turnhallen i Skien sto mellom ørefik og anmeldelse. 12.6 røper han at de «militære grunner» som 30.7.1945 ble gitt for at ofrene da ble satt inn igjen, var at torturen mot dem var offentliggjort. Han formoder nå også det umulige: Han velger en av de til vanlig brukte syndbukker, et NS-medlem, som sannsynlig forfatter av brevet fra «pårørende». Hvis han hadde hatt rett i at de to ofrene ikke hadde vært satt inn før etter at beskrivelsen

av torturen var trykket, måtte NS-fanger virkelig hatt livlig fantasi. Og ofrene, som Kjell Staal Eggen selv navnga i avisene, ville sikkert tatt offentlig avstand fra skrekkvisjoner fra en de ikke kjente som førte dem selv i fangenskap. Attpå til blir det foreslått en kvinnelig fange som brevskriver. Det var på Miltenberg ikke adgang til kontakt mellom ektefeller. Fanger på Miltenberg i Porsgrunn hadde ifølge fengselsreglementet fra juli 1945 heller ikke anledning til å kontakte noen utenfor leiren, ikke pårørende, langt mindre pressen.

Når brevet om tortur av to fanger i Turnhallen i Skien ble tatt inn i lokalpressen 30.7.1945, kan det skyldes at hverken brevskriveren eller torturofrene var NS-folk. Mine kilder er for det første avisene fra den gang, der Kjell Staal Eggen vedkjenner seg torturen og finner den berettiget, for det annet et av ofrene. Det syntes fortsatt

at han en gang hadde fått knust nesebenet, uten å ha fått adekvat medisinsk behandling. Etter som begge ofrene ble påført brudd på hjerneskallen, var det et hell at ingen døde. Kjell Staal Eggen bekreftet 30.7.1945 de faktiske forhold. Der er vel nå (12.6. 1995) noe sent å betegne påstandene fra den gang som «ondsinnhet og grunnløse». Den advarsel Kjell Staal Eggen henviser til, som skal ha ligget på Mofjellstulen, har følgende ordlyd: «Det er straffbart etter norsk lov å fjerne eller tilvende seg noe av lageret. Det er landsforræderi å angi til tyske eller «norske» myndigheter hvor lageret ligger. Den som gjør det blir straffet etter norsk militær lov». Det står ikke noe om at man på mistanke kunne risikere å bli slått ihjel uten lov og dom etter at krigen var over!

Prost Seip reagerte slik på Turnhallaffæren: «Hva hjelper det at vi så grundig har slått nazismen, dersom våre sinn allikevel blir infisert av den, dersom nazistisk mentalitet blir tolerert og gestapo-metoder godkjent blant oss? Der er faren». Henrik Seip ante nok ikke hvor rett han hadde.

I. C. Stridsklev

